

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: **קומי אורי**

מקאם: **סיגא**

פרשת **כי תבוא**

29 באוגוסט, 2026

עלון מספר 1289

טי"ז אלול, תשפ"ו

הדלקת נרות 7:16 * שקיעה 7:34 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 6:55 * מוצאי שבת 8:14, וע"פ רבנו תם 8:44 * זמן טלית 5:05 * שעה זמנית 76:00
עלות השחר 4:50 * נץ החמה 6:21 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 6:34
צאת הכוכבים 8:09 * סוף זמן קריאת שמע 8:38 * סוף זמן עמידה 9:54 * חצות היום והלילה 12:58

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

מתקרבין אלינו. לפיכך באה הפרשה הנוכחית "כי תבוא" שיש בה ברכות וקללות, ולפני הברכות והקללות, הפרשה פותחת בהבאת הביכורים ובעיצומו של חודש הרחמים והסליחות, ובעל הביכורים חייב להרים קולו ולומר: הגדתי היום לה', שאיני כפוי טובה, ה' נתן לי שדה, נתן לי עצים, הצמיח בהם פירות - אינני כפוי טובה, ואין די לי באמירת מלים ותודה רבה דווקא, אלא בהכרת טובה שתצמיח מעשים בפועל, לפיכך אני נטלתי את היקר שבפירות השדה שנתת לי, והעליתי אותם לבית המקדש, להיטהר ולהתקדש, ולקרוא עליו כל פרשת הביכורים בהרמת קול ולעיני כל וכל מעשה פחות מזה, יצביע על חיסרון בכוונה ובעומק הכרת הטוב ומכל זה נלמד כי הכרת הטוב היא מעולה שבמעלות שחייב אדם לקיימה, וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה

1 - "היום הזה ה' אלוקיך מצויד לעשות". מהו "היום הזה" לאיזה יום רומז? אומר הזוהר: זהו יום ראש השנה, ומדוע מכונה ראש השנה בתיבת "היום"? כי הוא היום, שכל השנה תלויה בו, לחיים - לבריאות - לפרנסה - לטובה ולברכה. וממשיך הפסוק ואומר: ה' אלוקיך כלומר אלוקים הוא מדת הדין וה' מהפך אותה ה' למידת הרחמים, וכל יום אדם בא לסליחות בורא. מלאך סניגור ליום הדין, ובאים המלאכים שנבראו מימי הסליחות להטות כף המאזניים לצד הזכויות. (רבי יוסף בן הרוש)

2 - "יולך אותך ואת מלכך" וגם הפסוק: "בכל העמים אשר ינהגך ה' שמה". שתי תיבות

עוד שבועיים אנחנו עומדים בדין לפני מי שאמר וברא העולם. לתת דין וחשבון על כל מה שעשינו מראש השנה שבעבר עד היום הזה. יום זה הוא המכריע לכל אחד מברואי עולם, יום זה אשר הבריות בו יפקדו ולהזכירם: לחיים - לעושר - ולאושר, או להפך ח"ו. אנו הגענו לסוף שנת התש"פ הנוכחית, כמה היו בה כאבי ראש ואכזבות וכל מיני פחדים מחולי הקורונה ומדברים אחרים וכל מיני צער, והכל נקבע בראש השנה שעברה, ומה מצפה לנו בשנה הבאה? נקווה שרק טוב וחסד עלינו ועל כל עם ישראל רק אורה וברכה, שנה שתהיה כולה אושר ובריאות, ולא ישמע שוד ושבר סביבותינו, אבל צריך להאמין באמונה שלמה שכל מה שהיה וכל מה שיהיה, הכל תלוי בנו. ה' שם בעולם ברכה וקללה, והם מטיילים והולכים בכל רחובות המדינות, ומסביב לכל אדם, מי שהולך בדרך ה', ומרבה להיטיב עם האחרים, ועושה חסד עם הבריות מיד הברכה דובקת בו ומתרחבת אליו בכל חייו, אבל מי שמרמה את הבריות, ונגרר אל העבירות, אז הקללה עומדת לצדו ח"ו, וצריך שנאמין, כי בעוד שבועיים יוצבו המאזניים, המצוות יוטענו על הכף האחת, והעבירות על כף השנית. אשרי מי שיוכל להרבות במצוות ולהכביד את הכף שלהן, אשרי מי שיוכל להמעיט את העבירות ולהקל את משקלן. ואין זה קשה, וכי כל אנחה, וכל שמץ צער וחרטה, מצמקים את העבירות במידה מה, ומפחיתים את משקלם, ומלבנים את כתמיהם, כמו שמכבסין את הבגד המלוכלך, כל מה שאתה מוסיף לכבסו אז יהא נקי יותר, כך הברכות

עם מיצי הקיבה, ולכן, ככל שהקיבה מלאה יותר, כן לישת המזון וערבובו עם מיצי הקיבה קשה יותר, אז מהי התוצאה? שרירי מערכת העיכול נחלשים, והתועלת מהמזון קטנה יותר, ומשקל האדם יעלה ויתרבה השומן בגופו.

דברי מוסר: עשרת ימי תשובה

כתב הרב "מוסר חכמים" זצ"ל: כשבאים לאדם ודורשים ממנו לפשפש במעשיו, מתרעם הוא ובצדק. הרי הוא שומר שבת כשרות וטהרה, מתפלל שלוש תפילות ליום, מברך לפני המזון ואחריו, מה נטפלים אליו? ואם שומע הוא שיעור תורה ונותן מממונו לצדקה, מי ידמה לו, מי יתן והיו כולם כמותו!... אבל משל למה הדבר דומה, לאדם שנתן לחנוני מקדמה של מאה דולרים, ונחה דעתו. שלח את הילד למכולת מדי יום ביומו, ובידיו רשימה זמנית. יום אחד שב הבן ואמר: "החנוני מבקש שתסור אליו, לערוך חשבון". תמה האב "הרי קיבל מקדמה מאה דולרים מראש!" ולא ידע כי קנה בסכום העולה בעשרות מונים על סכום המקדמה. והנמשל: אמת שאנו מקיימים מצוות ולומדים תורה. אבל מתעלמים אנו מכלל חשוב כי "עבירה מכבה מצווה" וכמה עוונות בידינו, חטאי הלשון כביטול תורה, הונאת חברינו, הכחשה - בטובת הבורא - העודפת עלינו, זלזול בכבוד הזולת. ולא הכחשנו כמה משכנו בחסדו כי גבר עלינו: בחיים - שובע פרנסה - בריאות ושלוש שהשפיעו עלינו, ואם יעקב אבינו עליו השלום אמר: "קטונתי - מכל החסדים" מה נענה אנחנו אחריו? ועכשיו "נסור אל החנוני" לערוך חשבון צדק, ונדע אל נכון כמה אנחנו חייבים. אבל אנחנו רואים כי הזמן רק הולך ואוזל. שעה רודפת שעה, יום רודף יום והזמן חולף. שאין איש יכול לעצור את הזמן מלכת, ואת מחוגי השעה מלעמוד, במלחמה הזאת כולנו מפסידים. אבל החכם שענינו בראשו, יודע שהזמן נע בין אם נרצה או לא, ומנצל כל רגע בחייו, ולא לדברי הבל חולפים אלא למטרה ולתכלית האמתית של החיים - קיום דברי ה', תחושת הזמן מתחזקת בתקופה זו של הימים הנוראים, כאשר יום הדין הולך וקרב במהירות. עלינו להיזהר מסיכום חשבון עוונותינו. ומי האיש החפץ חיים? נצור לשונך מרע: 1 - "רכילות" היא שאדם מספר לחברו דברי גנאי, שפלוני אמר עליו כך וכך, או

"יולך" ו"ינהיגך" לשון גלות. ולמה לא אמר הפסוק יגלה אותך? לפי שכל מקום שגלו ישראל שכינה עמהם, ולא יגלה את עם ישראל לבד והוא כביכול יישאר כאן, אלא יולך וינהיג, וילך עמנו כמו שהאב אוהב ביד בנו להוליכו לבית הספר, כך כביכול ה' אוהב בידינו והולך עמנו לגלות שנאמר: "בכל צרתם לו צר". (לחם אבירים)

היסטוריה בקצרה: 210 שנה אחרי החורבן

280 למנינם

רבי יוחנן היה יתום מבטן ומלידה, ואת אביו ואת אמו אף לא הכיר, שכיוון שנעברה בו אמו מת אביו, ובעת לידתו מתה אמו, ועל זה אמר רבי יוחנן כשגדל: אשרי מי שלא ראה אותם, כלומר, להוריו, ולא נכשל במצות כבוד אב ואם, החמורה שבחמורות. ונתגדל בבית סבו, והיה לו זיכרון טוב מאוד, ופעם אמר: מכיר אני את הנשים שהיו עם אמי בשעת לידתי. רבי יוחנן למד תורה, מלבד רבי חנינא בר חמא גם למד מחזקיה בנו של רבי חייא וגם מרבי אושעיא בנו של רבי. והיה רבי יוחנן מהאנשים היותר יפים שבירושלים. והיה הולך ויושב בשערי טבילה והיה אומר: כשעולות בנות ישראל מטבילת מצוה, תפגענה בו, כדי שיהיו להן בנים יפים כמותו, הלומדים תורה כמותו. אמרו לו רבנן: כלום אין אתה מפחד מפני עין רעה? אמר להם: אני מזרעו של יוסף אני, שלא שלטה בו עין הרע.

הדרך לרפואה ולבריאות

כתב הרמב"ם, אכילה גסה לגוף כל אדם היא כמו סם המוות, והיא עיקר לכל החולאים. כי רוב החולאים הבאים על האדם אינם אלא או מפני מאכלים רעים, או מפני שהוא ממלא בטנו ואוכל אכילה גסה אפילו מאכלים טובים, הוא ששלמה המלך אמר בחכמתו: "שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו". מה זה שומר פיו, אבל לשונו משמע נשמר מלדבר לשון הרע, אבל שומר פיו מה מלמדנו? אלא כוונתו שומר פיו מלאכול מאכל רע או מלאכול אכילה גסה ומרובה. עתה נכתוב מעט להסביר את הנזק שבמילוי הכרס. תהליך העיכול מתבצע באמצעות התנועות של שרירי הקיבה ומיצי הקיבה, ברור שככל שהבלון מלא יותר, כך תקשה עליו התנועה המתבקשת תנועות זאת בשל התכווצות והתרחבות, מיועדת ללוש היטב את המזון ביחד עם מיצי הקיבה, ולגרום לכך שהמזון כולו יבוא במגע

יהודי חלב בשנה זו. אמנם מערכת מים זורמים לא היתה עדיין בעיר, וצנרת מים הגיעה לעיר בשנת 1920, ובאותה שנה היגרו יהודים רבים לאמריקה כי בשנת 1920 היגר הבחור סלים שעיו למקסיקו, ונדהם שם ממה ראו עיניו, ושלח מכתב וביקש לתלותו על דלת בית הכנסת הגדול, וכתב בו באותיות גדולות: כל בחור יהודי ימכור כל אשר לו ויהגר למקסיקו, כי שם נמצא הזהב והכסף, ולבחורים של כל משפחה בחלב לא היתה עבודה ולא עלה בידם להרוויח אפילו פרוטות. לכן, הרבה מאותם בחורים ביקשו מהוריהם לעזוב את משפחותיהם ולהגר למקסיקו. ולאחר שקלא וטריא עם הוריהם ברחו מבית הוריהם על כורחם של בטובתם למקסיקו, ושם התחילה להתייסד קהילת חלבים במקסיקו, ונתגדלה עד היום הזה במאות משפחות חלבים בלי עין הרע.

דינים

1 - הנשים מברכות על הדלקת הנרות ליל יום טוב "להדליק נר של יום טוב" בליל ראשון של ראש השנה מברכות מבעוד יום כמו בערב שבת. ובליל שני קודם הקידוש.
2 - נוהגים לטבול את הפת בשעת המוציא בליל וביום ראש השנה בדבש או בסוכר ואין אוכלים אגוזים ולא ענבים שחורים אלא לבנים. ויש נוהגים שלא לאכול בראש השנה מאכלים מרירים חמוצים או חריפים.
3 - ישנם שני מנהגים איך לאכול את מיני המאכלים בליל ראש השנה. המנהג הראשון כדי להרבות בברכות הוא: שאחרי הקידוש וקודם נטילת ידיים, יברך העץ על התמרים ויכוון לפטור כל דבר שברכתו העץ. ואחר שבירך התמרים יטעם מעט ואחר הטעימה יאמר: "יהי רצון וכו'". אחר כך יקח "רמון" (בלי ברכה) וקודם שיאכלו יאמר "יהי רצון" של הרימונים ויטעם אחר כך יקח מן התפוח המרוקח בדבש ויאמר: "יהי רצון" של התפוח ויטעם. ועל זה הדרך, יעשה עם פרי האדמה, יקח רוביא (לוביא) ויברך "אדמה" פעם אחת, ויכוון לפטור את כל מיני הירקות, יטעם מעט אחר הברכה, ויאמר "יהי רצון" ואח"כ יקח קרא (דלעת) עם גזר ויאמר: "יהי רצון" לרמז "שיקרע רוע גזר דיננו". ויטעם בלי ברכה. ואח"כ יקח הכרתי ויאמר: "יהי רצון" ויטעם אך אם הוא מבושל, אבל אם אינו מבושל אין צריך לאוכלו לפי שהוא חריף. ואח"כ סילקא

שפלוני מתכוון לעשות לו רע. 2 - אסור להאמין, ואפילו להקשיב לדברי רכילות, וכן אסור לכתוב רכילות, או לרמוז אותה, אף במילים. 3 - צריך האדם להתרחק מאוד מלשאול את חברו בסגנון: "מה אמר פלוני עלי?" לפי שאז כמעט בטוח יעבור על איסור רכילות ח"ו. 4 - מי ששאלו אותו: "מה דיבר פלוני?" אז הנכון לומר לו דברים שאין בהם כלום ולא לספר את הדברים שאמרו נגדו, ואם הוא רואה שחברו לא יקבל את דבריו כך, מותר לומר "שקר" ואפילו שקר גמור, למען השלום. 5 - אם שאלו חברו: מי עשה לך את הדבר הרע הזה? אסור להשיב לו, ואפילו הוא ראה בבירור מי עשה זאת. אלא יאמר: "אני לא עשיתי זאת". 6 - גם על שמיעת רכילות לבדה (אפילו בלי להאמין) יש איסור, וכל שכן שאסור לעשות רעה לאותו אדם עבור זה. 7 - אבל מותר לחקור ולדרוש אצל אנשים מה דעת פלוני עליו, כדי להישמר ממנו. אך בכמה תנאים: 1 - יש כאן דבר רע. 2 - שבאמת יהיה תועלת ממה שישפר. 3 - שהוא לא יגדיל את העניין יותר ממה שהוא באמת. וה' ישמרנו אמן.

הראשון לציון: מרן חכם עובדיה יוסף 1921-2013

השיעור של מרן היה בן שעתיים רצופות. כשעה וחצי היה השיעור בהלכה, וכחצי שעה בפרשת השבוע. ובפרט גדל שבעתיים בימי הרחמים והסליחות, אלפים התקבצו לאמירת הסליחות, כאשר מרן הוא היה השליח ציבור, ועליו נאמר: כל מי שלא ראה ושמע את הסליחות מפיו של מרן, לא ראה סליחות מימיו. ובשנת 1993, אלפי פניות ובקשות הגיעו מהערים והמושבים הפרוסים בשאר אזורי ארץ ישראל, גם אנו רוצים ליהנות מתורתו של מרן מאור ישראל רבינו עובדיה יוסף. התשובה היתה איך עושים דבר שכזה, כיצד ניתן להגיע לכל מקום? אז הרב רבי יהודה חזקיה העלה את הרעיון להעברת שיעורי הרב בשידור לוויין. וכולם הטיילו ספק ביוזמה, טענו שהיא לא תתקבל בציבור, וגם באותם ימים הטכנולוגיה היתה הרבה פחות מתקדמת מאשר כיום.

אום צובה-חלב

הרכבת הגיעה לעיר חלב בשנת 1900, תחבורה ציבורית התנהלה באמצעות קרונות חשמליים, והחשמל סופק למרבית הבתים של

10 - אין לענות "ברוך הוא וברוך שמו" בשעת שמיעת הברכות מהתוקע, אלא עונין אמן.
 11 - אסור להפסיק בדיבור עד גמר התקיעות כלם ועד אחר תפלת מוסף.
 12 - אשה או איש שאין באפשרותם לבוא לבית הכנסת, אסור לתוקע לברך על השופר לצורך האשה, אם הוא כבר יצא ידי חובתו ובירך כבר. גם על האשה אסור לברך. אבל בשביל האיש מברך.
 13 - התוקע והקהל צריכים לכוון לצאת ידי חובת שמיעת קול שופר, ואחר גמר התפלה אסור לתקוע שלא לצורך.
 14 - בעשרת ימי תשובה אומרים "עושה השלום" בסוף כל תפילות העמידה, וגם החזן צריך לאמר בסוף קדיש תתקבל גם כן "עושה השלום" ודווקא קדיש תתקבל של שחרית ושל מנחה, אבל לא של ערבית לפי שאין בערבית חזרה, ולא בקדיש תתקבל של סוף הסליחות, ולא בקדיש תתקבל של ערבית של ליל שבת. והאומר בליל שבת בקדיש תתקבל אחר ברכת מעין שבע יש לו על מה שיסמוך.

התורמים לעלון זה

הגברת לאה אלחלבי ובניה לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אלביר שעיא ואשתו הגברת שושנה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח משה בן מרים ע"ה אמן. *** האדון ויקטור הררי ואחיו לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמם גניט בת זקיה ע"ה אמן. *** הגברת ברינדא חפץ ובניה האחים המבורכים לארי, גבריאל, ג'ק ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח אברהם בן דורה ע"ה אמן. *** הגברת נורמא אסה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח השוחט וחכם יוסף בן נגילא ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$250.
 ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 364,900,
 +1,500 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
 יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

ויאמר: "יהי רצון" ויטעם. ואח"כ יברך על ראש הכבש "שהכל" ויטעם קודם שיאמר "יהי רצון" ויאמר גם שם: זה שכר לאיליו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו ע"ה אמן. ואם לא מצא ראש כבש, יקח ראש של בהמה אחרת (עגל) או עוף, ויאמר רק: "שנהיה לראש ולא לזנב", ואם ירצה יקח עמו גם חתיכת בשר כבש (ולא דווקא ראש) כדי שיוכל לומר "וזה זכר לאיליו וכו'".

4 - וכל סדר הברכות שאמרנו כאן, אם הוא אוכל אותם קודם נטילת ידיים והמוציא. ויזהר לאכול קמעה קמעה מכל דבר שלא יכנס בספק חיוב ברכה אחרונה, ובדיעבד אפילו אכל שיעור לא יברך ברכה אחרונה.

5 - אבל המנהג השני הוא הנכון והמקובל: יעשה קידוש, יטול ידיו, יברך המוציא ויאכל 30 גרם מן הפת. ואח"כ יברך העץ על כל התמרים ויאמר יהי רצון לפי סדר המנהג הראשון, אבל עם דברים שברכתם אדמה אם הם מבושלים לא יברך עליהם "אדמה" (כגון רוביא - סילקא - קרא) לפי שהוא מצוי בתוך הסעודה. אבל אם גזר שאינו מבושל יכול לברך אדמה, וכן אין לברך "שהכל" על ראש כבש, לפי שהוא מבושל אלא אומר עליהם "יהי רצון" שלהם.

6 - יש הנוהגים שהגדול בבני הבית מברך על התמרים ואומר "יהי רצון" בקול רם, וכל בני הבית שומעים ועונים אחריו "אמן", ויוצאים ידי חובה בברכתו, גם שקוראים כל אחד בפני עצמו, השומע את חברו אומר "יהי רצון" יענה אחריו אמן.

7 - אם אדם עייף ומוכרח לישון ביום ראש השנה, מותר לישון אחר חצות, ויזהר שלא לבוא לידי כעס בראש השנה.

8 - גם בקידוש ליל שני יאמר שהחיינו.

9 - מי ששכח לאמר "יעלה ויבוא" בברכת המזון בראש השנה, אם נזכר מיד כשאמר ברוך אתה ה', קודם שיסיים "בונה ירושלים" יאמר שם בשם ומלכות נוסח הברכה הזאת: "ברוך אתה ה'... אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל את יום הזכרון ואת יום טוב מקרא קודש הזה ברוך אתה ה' מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזיכרון". ואם נזכר שהתחיל בברכה רביעית אחרי שאמר ברוך... מלך העולם, יסיים "אשר נתן ימים טובים וכו'". אבל אם התחיל לומר האל אבינו מלכנו יסיים ברכת הטוב והמטיב ולא יחזור כלל.